

WIJ WAREN
ZO GRAAG
BIJ U

In dankbare herinnering aan

JOHANNA GRADA DIEPENMAAT

weduwe van Gerhardus Johannes Groothuis

Ze werd geboren op 25 april 1917 te Bentelo en overleed als gevolg van een verkeersongeval op 23 maart 1995. We hebben haar begraven op 28 maart d.o.v..

Anna Diepenmaat, onze mamma, bracht haar eerste kinderjaren door op het erve "De Posse" te Bentelo. Toen ze ongeveer 15 jaar oud was, verhuisde het gezin naar Hengevelde. Van de tien kinderen overleden de twee oudste broers op jonge leeftijd, waarna zij de oudste was.

Uit het op 21 mei 1946 gesloten huwelijk met Jan Groothuis werden 9 kinderen geboren, waarvan helaas één levenloos. Ook werden 22 kleinkinderen geboren, waarvan Mark echter reeds na één dag overleed.

Onze mamma en oma had een zeer brede belangstelling. Haar oude beroep van naaister heeft ze tot het laatst vervuld. Haar deskundig advies op dit gebied werd door dochters, schoondochters en anderen graag ingewonnen. Ook heeft ze bijvoorbeeld de trouwjurken voor haar dochters en schoondochters zelf gemaakt.

Menig uurtje bracht ze in de tuin door. Ze vergat echter ook haar sociale contacten niet, door activiteiten als volksdansen, gymclub en de bejaardensoos. Graag ging ze de zomerdag samen met een groep leeftijdsgenoten in de omgeving fietsen, aanvankelijk samen met pappa. De laatste jaren werd haar leven in beslag

genomen door de zorg voor pappa. Hoewel ze met moeite afscheid van hem nam, realiseerde ze zich dat dit onvermijdelijk was. Helaas is ze ook daarna aan een leven zonder zorg niet toegekomen.

Haar inzet voor de medemens is haar noodlottig geworden. Tijdens het collecteren voor de vastenactie werd ze op tragische wijze uit het leven weggerukt.

Ze leefde niet erg planmatig. Daardoor ging ze ook niet erg gebukt onder het tijdgebrek, dat vanzelf ontstond doordat ze eigenlijk zoveel dingen wilde. Bezoekende kinderen en kleinkinderen werden altijd met zeer open armen ontvangen. Het huis van "Oma Hengevelde" was altijd een "Open Huis".

Haar plotselinge heengaan heeft ons verbijsterd. Ze had nog zoveel plannen. We hadden haar zo graag gegund, dat ze nog een tijdlang zonder zorg had kunnen genieten van alle hobby's en interesses, en van de mensen om zich heen.

Hoe ondoordringelijk is voor ons mensen deze afloop. Zij, die zo vaak voor anderen een toevlucht was, kan ook nu nog niet gemist worden. Ze was ook nu nog de spil waar het thuis om draaide.

Het doet ons veel verdriet, dat door een fout in de overlijdensberichten het element zorgzaamheid niet is vermeld. Juist deze eigenschap was zo kenmerkend voor haar.

In moeilijke situaties was haar gezegde: "Onze lieve Heer geeft kracht naar kruis". De gedachte aan dit gezegde moet ons weer hoop geven voor de toekomst.

Voor Uw bliken van medeleven en Uw aanwezigheid bij de dienst van uitvaart en begrafenis van onze lieve moeder, oma en schoonzus, betuigen wij U onze oprechte dank.

Fam. Groothuis